

Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

Warszawa, data: 22 sierpnia 2024 r.

znak sprawy: DZF-VII.054.3.2024.AN

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 4200 Pana Posła Jerzego Meysztowicza w sprawie rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 20 grudnia 2022 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) na lata 2021-2027

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację, przedstawiam następujące informacje Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej.

W pierwszej kolejności, pragnę zwrócić uwagę na fakt, że definicja „personelu przedsiębiorstwa” odnosi się jedynie do wsparcia z EFS+ , które udzielane jest w formie pomocy publicznej lub *de minimis*. Dotyczy więc tylko sytuacji, w których pracownik jest delegowany przez swojego pracodawcę. Oznacza to, że osoby zatrudnione na umowy cywilnoprawne mogą korzystać z szerokiego wachlarza działań EFS+ w innych obszarach (np. dofinansowanie na szkolenia dla osób indywidualnych, pożyczki na kształcenie), gdzie nie wymaga się pośrednictwa pracodawcy. Warto także podkreślić, że poszczególne formy i rodzaje wsparcia EFS+ mają zawężoną grupę docelową, aby realizować konkretne cele polityki państwa. W tym konkretnym przypadku, oprócz rozwoju przedsiębiorstw, promowane są stabilne formy zatrudnienia, poprzez zachęcanie przedsiębiorców sięgających po środki europejskie do zatrudniania osób na umowę o pracę.

W tym kontekście, Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej stoi na stanowisku, że EFS+ powinien stymulować pozytywne zmiany u pracodawców, otrzymujących środki europejskie, poprzez łączenie możliwości uzyskania

wsparcia na rozwój z promocją stabilnych form zatrudnienia personelu. Przyznawanie funduszy europejskich pracodawcom, którzy zatrudniają osoby na umowy cywilnoprawne, mogłoby przyczynić się do utrwalania niekorzystnych zjawisk na rynku pracy.

Podejście to jest zgodne z Zaleceniami Rady UE dla Polski w ramach tzw. Semestru europejskiego (Country Specific Recommendations), które stanowią jedno z najważniejszych uwarunkowań dla wykorzystania środków polityki spójności. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z 24 czerwca 2021 r., Polska jest zobowiązana do uwzględnienia w programowaniu funduszy polityki spójności na lata 2021–2027 stosownych zaleceń dla kraju. W zaleceniu z 2022 r. wskazano na konieczność zwiększenia uczestnictwa w rynku pracy, w tym przez likwidację utrzymujących się przeszkód dla bardziej trwałych form zatrudnienia.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że zgodnie z Zasadami techniki prawodawczej, redakcja przepisu § 2 pkt 3 lit. b rozporządzenia Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej pozwala na interpretację, że personelem przedsiębiorstwa jest osoba wykonująca pracę na podstawie:

1. umowy agencyjnej;
2. umowy zlecenia;
3. innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia;
4. umowy o dzieło;

– jeżeli umowę taką (każdą z umów wskazanych w pkt. 1-4) zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Tę wykładnię gramatyczną potwierdza również wykładnia celowościowa, oddająca sens (istotę) regulacji, zgodnie z uwarunkowaniami przedstawionymi powyżej.

Zmiana brzmienia definicji „personelu przedsiębiorstwa” w stosunku do regulacji obowiązujących w poprzedniej perspektywie finansowej wynikała z dążenia do ujednoczenia przepisów w tym zakresie w ramach całości interwencji EFS+ skierowanej do przedsiębiorców i ich pracowników. W poprzedniej perspektywie finansowej, w projektach EFS kierowanych do przedsiębiorców i pracowników, funkcjonowały równoległe dwa podejścia do definiowania personelu przedsiębiorstwa – jedno zgodne z przepisami ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, mające zastosowanie w projektach realizowanych przez PARP oraz drugie, zgodne z treścią rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy *de minimis* oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020, mające zastosowanie we wszystkich pozostałych projektach. W celu usunięcia tej

niespójności, podczas prac legislacyjnych nad obecnie obowiązującym rozporządzeniem, dostosowano – w wyniku uwag zgłoszonych przez PARP – brzmienie niniejszej definicji do aktu prawnego wyższego rzędu, tj. ustawy.

Należy także wskazać, że definicja personelu przedsiębiorstwa zawarta w rozporządzeniu Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej jest zgodna z zapisami art. 5 Załącznika I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu. W rozporządzeniu Komisji wskazano, że personelem przedsiębiorstwa są pracownicy, osoby pracujące dla przedsiębiorstwa, podlegające mu i uważane za pracowników na mocy prawa krajowego, właściciele-kierownicy oraz partnerzy prowadzący regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiący z niego korzyści finansowe. Nie ma więc w rozporządzeniu Komisji mowy o pracownikach zatrudnionych na umowy cywilnoprawne.

Zapisy rozporządzenia zostały poddane konsultacjom społecznym, w których uczestniczyły wszystkie Instytucje Zarządzające Regionalnymi Programami oraz zostały zweryfikowane przez Rządowe Centrum Legislacji. Do tej pory do MFiPR nie wpływały sygnały, by omawiany zapis był uznawany za dyskryminujący lub budzący wątpliwości interpretacyjne.

Z poważaniem

z up. Ministra

Jan Szyszko

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/